

PERŽVALGA.

Pilviškių miestelis (Suvalkų gub.), kaip praneša telegramas, aną nedėdienį liko ugnies nušlįotas. 80 namų visiškai išdegė. Gyvastį nieks nepalydėjo, bet medegišką nuostolis didelis.

— Sulyg Maskolijos Vidaus dalykų ministerijos daromų surašų, „per iščius 1905 metus vyriausybė beramdydama sukilimus užmušusi 14,654 žmones, sužeidusi 18,052 žmogų. Tiek tėra pačai vyriausybei žinomas užmuštųjų ir sužeistųjų skaičius. Kiek-gi dar buvo užmušta, apie kuriuos niekas nepranešė vidaus dalykų ministerijai!“ („L. U.“).

— Laiške rašytame iš Ezerėnų (Kanno g.), o patalpin-tame „Kovos“ N17, pasakyta: „Šiame laike sušaudyta Lietuvoje apie 80 žmonių! O kaltybės buvo tokios: už pakurstymą valstiečių prie maišto, už monopolijų sudaužymą, už pasikėsimą ant policisto ar kazoko ir t. p. Sušaudyti teip-gi 28 kareiviai to lietuviškojo pulko, kuris buvo sukilęs dar tau Lietuvoj bebuvant“. Toliaus rašo: „Mūsų paviete žemsargių yra, man ding, 140—145. Ima po 25 rublius mėnesiui, o du viršesniu — po 50 rub., ir gi vagia neapsakomai tie vagis, o žmonės—varguoliai nei-tengia apsiginti“.

— Varsavoje renkant dumą valdžia leido lenkiškai paduoti balsus. Vilniuje, abelnai — Lietuvoj, ir lenkai, ir kiti turi paduoti maskoliškai. Kuomet kai-kurie lenkai patrijotai, k. a. garsusis rašytojas Sienkiewicz, atsisako nuo atstovystės dumoje, sakydami, kad tik Varšavos seime norėtų būti delegatais, tai mūsų žiuomi tėvynės sunų balsuoja maskoliškai už maskolišką caro dumą. Sienkiewiczus pereitą vasarą smarkiai ėjo prieš revoliucionierių darbus, bet dabar

jis pats stoja ant revoliucijoniško kelio, — gal užaugo politikus. Musiškiei daro visai atbulai. Bet ir juos pamokys dabar leidžiamieji caro „ukazai“ ir manifestai, siauriantį tą pačią dumą. Ir „Žvaigždė“ neužilgo pamatys klaidingumą savo pritarimo tiems dumos rinkimams, arba užbėgikams revoliucijai už akių. Neužilgo tie „užbėgikai“ patį pritarą revoliucionieriams ir metavosis už savo trumpregiškumą, už netikusį išlindimą prieš revoliuciją.

Dabar visi, tėvynės ir laisvės mylėtojai, sušokim šelpti revoliuciją, nes ateina svarbiausia valanda kovos už žmogaus tiesas!

— Mt. Carmel, Pa., panedelyj buvo susidurimas angliakasių su valstijos policija (State police, constables), kuri nušovė ir sužeidė 20 žmonių ateivių. Tarp pamintų pravardžių, kitos skamba lietuviškai, tik sudarkytos.

Lietuviai! neuzkabinėkit policijos ir kariumenės! Neverta nė „skebus“ gązdinti musim, ypač dabar, kuomet patys unijiniai angliakasiai vieni streikuoja, o kitiems pavelija dirbti! Teip neišmintingai elgiantės, kraujo praliejimas visai bereikalingas; nėra tai kova už savo tiesas, bet tiktai betikslės peštynės! Saugokitės jų!

— Žemaičių vysk. Paliulis išleido atsisaukimą (nežinia, kokioj kalboj), kuriame nurodydams apie visuomeniškaitikėjimišką padėjimą Rusijoj ir nupeikdamas socialistų partijas už „maištus“ ir netvarką, šaukia rinkti dumą: „Stokite visi prie rinkimų. Kas išrinks į pasiuntinius žmogų svetimą mums tikėjimu ir dvasia, tas parduoda savo reikalus ir mindžioja juos!“ („G. Kat.“).

Isz Lietuvos.

Vilnius. „Vilniaus Kanklės“ turėjo savo susirinkimą. Kur tarė apie seniai sumanytą „tautišką“ šventę, kurią su rengti daugelis teikė „Kanklėms“. Susirinkimas nieko rimto apie tai, dėl esančios ir nežinia kada pasibaigsiančios suirutės, nenutarė; šventę labai pagyrė, išsireikšdamas, vienok, kad nežinia kada ji įvyks; tarė (geriaus: linkėjo) kad būtų surengta ant 24 d. balandžio; tą dieną sukanka 100 metų nuo gimimo Frid. Kuršaičio, lietuvių filologo, ir du metai nuo spaudos atgavimo, taigi būtų, ėsa, gerai, kad ta šventė būtų surišta su tais, — arba ir su kitais, — istoriškais gerais atminimais. Vargiai ta šventė įvyks... Kalbada apie jos „grandioziškumą“. Jei dabar įvyktų tai gal ir būtų „grandioziška“, nes ir caro budeliai jos nepražiopsotų...

„Kanklės“ nutarė kreiptis į visuomenę, kad jas paremtų medegiškai, tai jos („Kank.“) tada ims rūpintis dvasiškai, butent — išleidinės teatrui reikalingus veikalus, nes dabar esantieji tai tik ar yr', ar nēr. „Liet. Ukininkas“ ir „V. Žinios“ garsis „Kanklėms“ aukautus pinigus.

Balandžio 5 (18) d. bus lietuvių mokytojų susivaziavimas, iš eilės — trečias. Susivaziavimas, rodos, bus slaptas.

Dumos rinkimai eina želvės žingėniu. Įbauginti žmonės bijo susirinkti, o dumos rinkimas be susirinkimų negalimas. Ypač, kad rinkti gali tiktai daugiau-mažiau turtingi žmonės (burzujai), o tie visados baugštūs, ne teip kaip proletarai. Pavyzdin, Šventėnuose, arba, kaip mūsų laikraščiai rašo, Švenčionyse per rinkimus buvo atvykę tiktai 19 rinkėjų, o turėjo būti 828! Vileikoje iš 1228 rinkėjų buvo susirinkę 370. Buvo tai rinkimai bajo-

ry ir kunigų. Visur išrenka daugiaus kunigų (ir popų), kaip svietiškujų. Tie caro „dumai“ bus dvasiški....

Apie darbininkų rinkimus, tai tiek zinia, kad jie beveik visai nenor rinkti: boikotuoja tą dumą. Vilniaus fabrikų darbininkams buvo paskirta rinkimai, tai tie atsisakė. Dabar gubernatorius antrą kartą paskyrė tuos rinkimus, tai tik vos vienas fabrikas sutiko rinkti. Darbininkai nepriėmė tos „dovanos“ ypač delto, kad ne visi darbininkai gali rinkti. Kauno ir Suvalkų gubernijos ir daugiur kitur jie netur tas „tiesos“.

Šauliai. Kovo 5 (18) d. Šaulių „Auditorijoje“ buvo dėl Dumos pasikalbėjimai. Buvo susivaziavę aplinkiniai mažieji dvarininkai ir kunigai klebonai: jie sau „rinkėjus atstovų rinkėjams rinkti rinko“.

Dragunai su policija gatvėje stovėjo ir žmonėms neleido pro auditoriją nė eiti, nė važiuoti. Kaip žmonės nežinodami ėjo, tai kai-kuriems kliuvo ir viena kita nagaika.

Dragunai su policistais nagaikomis sau juokus darė: žmogui sudrozia ir juokiasi visi susiriedzami.

Šauliai. Kovo 4 (17) d. po viso-ko į Jagmino sankrovą Policijos gatvėje įėjo dragunas ir paprašė degtukų, papirosų ir kita, ko jam reikėjo. Pasiėmęs viską, jis norėjo išieiti nieko nemokėjęs. Sankrovininkas Jagminas paprašo užmokėti. O kaip geruoju nemokėjo, teko ir susipykti. Dragunas buvo be kardo ir nagaikos, tiktai turėjo su šniureliu ant kaklo užsikabinęs revolverį. Jagminas, kaip buvo įsikibęs jam krutinėn, nutraukė šniurelį. Dragunas užpykęs, tuojau išbėgo. Jagminas manė, kad tuo viskas ir pasibaigė. Tik štai netrukus ateina tas pats dragunas antriemdviem vedinas, ir visi ginkluo-

ti. Du dragunu pasiliko už durų ir saugojo, kad žmonės nežiurėtų į sankrovą, o šis tretytis tuojau puolė prie Jagmino ir norėjo kardu nudurti. Jagminas spėjo užlįsti už šinkiaus lentų, tai tik lentas permovė; paskui subadė miltų ir druskos maišius, sudaužė šinkiaus stiklus ir viską išdraskė, išvartė.

Kad senis Jagminas atbėgo ir geruoju meldė, kad išeitų, tai dragunas reikalavo, kad jam užmokėtų. Senis rublinę padėjo, ir išėjo vyrukai sau linksmūs.

Jagminas ant rytojaus buvo nuėjęs miesto viršininkui pasiskųsti, tai šis pasakė, kad reikėję ateiti tą pačią dieną; dabar jau tų dragunų Sauliuose nebėsa.

Rask tų žmogus, kad nori dabar teisybę!

Ukmergė. Kazermių kieme vakaro metu užmuštas feldfelbis. Spėjama, kad tai bus kareivių darbas: mat, feldfelbis buvęs labai umus ir smarkus viršininkas ir todėl kabinėdavęsis prie jų. Dabar tardoma. Suimti 8 kareiviai. Aficeriai ir kita kareivių vyresnybė, sako, labai įniršę.

Janava (Ukm. apskr.) Kovo 13 (26) d. Saraliuose palaidotas studentas Mečislavas Rauba. Tai buvo dar jaunas, bet gabus ir darbštus žmogus. Jis buvo suimtas, sėdėjo kalėjime, gavo proto ligą ir mirė.

(„Liet. Uk.“)

Laiškas.

Iš Javaravo valstiaus Sena pilės pav., Suvalkų g. mergina rašo pas vaikina. (Redakcijai persiuntė V. P. iš Philadelphiajos).

... Pas mus naujienos ne labai linksmos, nors ir jau verta but ramiam laikui, bet ne visiems ramu, ba daug mūsų brolių lietuvių sėdi kalėjime. Nors ir čiulba paukšteliai, nors aiškiai šviečia skaisči saulelė, bet gal jų ir tas neramina. Nega-

liu, jums pasakyt kas apie mus darėsi prieš užgavėnes, kaip gaudė tūs lietuvius, kazokai lakstė naktimi kaip padukę, žmones gaudino, mušė, ir vogė, kas tik jiems papuolė, ir žmonių daug sugaudė. Ale mūsų parapijės ne labai daug suėmė. Delto žmonės ir dabar da nusigandę ir nežinia kaip toliau nusišės. Už mūsų manipolį, Igliaukės reik mokėt trys tuktančiai. O kanceliariją neišdraskė, tik ciesoriaus potretą sumušė, o pisorius kaip išvairkė, tai visi buvo susikraustę pas mus iki viskas atėjo vėl į parėtką.

Daugiau naujienų nežinau, o kad ir žinojau tai jau užmiršau, ba kad nėra linksmų naujienų, o jau tos smutnos tai ir nusibodė. Tik klausyk — tą užmušė, tą suėmė, tai keno kaipavogė. Tik da ačiu Dievui kad mus da Dievas sergsti nuo tų bėdų, ba nėra jaunų vyrų, tėvas senas, brolis mažas, nors su darbas ir sunkų, bet nors spakaina nuo kitokių bėdų, kurias svietas kenčia. Su tuom žodžiu pasilikitsveiki. Da kartą ačiu jums už laiškėlj. Dievas žino, ar mes kada pasimatysim. Nežinau, ar teisybė kaip snekėj žmonės, kad bus didis straikas Amerike ir sakė — iš Anglijos ir iš Prusų pavarys kurie bus neprisirašę. Sakau, mažu melas.

Isz Didz. Britanijos.

Glasgow, Škotija.

(Pabaiga.)

Kaip buvo užmanyta išsiųsti „Kovą“ ir „Žvaigždę“ tai ant „Kovos“ buvo 9 balsai ant „Žvaigždės“ 11, kuri tapo išrašyta, tai čia nematyt nieko blogo vyriausybės.

Jis atsako: „O tai gali pamatyt kiekvienas „Vienybės“ skaitytojas, kokias yra teisybės tos vyriausybės. Galima tiesiog sakyti, jeigu but buvę visi sąnariai ant susirinkimo tai

didesnė pusė norėjo „Kovos“, o ne „Žvaigždės“.

Tai mes negalėjom gelbėt, katrie nebuvo ant susirinkimo, tai mes nežinojom, kas jiems galės geriau patikt „Kova“ ar „Žvaigždė“; matyt, kad tiems, ka nebuvo ant susirinkimo, mažai rupi draugystės labas. Matyt, kad K. R-s mažai suprantą kaip yra draugystės vedamos. Jis norėtų, kad mažna balsų but išrišami draugystės klausimai ir da tie but skaitomi už balsuojančius, kartų nėra ant susirinkimo.

Jis sako: „Delto-gi broliai pažikim mes ir barzduotus mūsų skriaudėjus kirpikus, ne tik tuos, kurie nusiskutę lupas. Mums rodos, kad jau tą ir be K. R-s gal pažit ir mažas vaikas: su barzda tai žydas (Argi? Red.), o nusiskutę lupą, tai kunigas. (Ką darodote tuo įspėjimu? Red.).

Jis sako: „Galime rast daug tokių su barzdoms kurie priešingi mums“. Mes Glasgowe negalim rast daug su barzdom, mes randam tik du ir tie nėra priešingi mums (žinoma, kad skaitytum ir žydėlius, rastum daugiau). Toliaus sako: „Rūpinkimės broliai lietuviai visos Didziosios Britanijos, ir darykim kaip mes išmanom ir nepaisykim ant mūsų inteligentų“.

Ištikro kaip pataria K. R-s daryt kaip jis daro; tai jeigu atsiras ir daugiau tokių karzygių, tai gal daeitų ir iki ausių kovai, neištektų vietos jų protestam laikraščiuose, ir vis mūsų visuomenei nebut jokios naudos.

Jis sako: „Kokias tik mes tversim draugystes, tai vis remkim ant socijaldemokratų partijos“. Matyt, kad K. R-s mažai pažinta kitų nuveiktus darbus, jam rodos, kad tik socijaldemokratų rankose mūsų išganymas. Ištikro jau yra 20 metų atgal kaip lietuviškos draugystės dirba ant mūsų tautiškos dirvos ir daug mūsų

tautai gero padarė.

Broliai lietuviai Didz. Britanijos varykim pradėta mūsų darbą, nežiurdami ant visokių priekabių. Rūškimėsi į vieną ryšį, mes tik per vėnybę galim daug nuveikti. Šelpkime mūsų brolius kovojančius už Lietuvos laisvę, o labiausia šelpkim dabartiniam laike Lietuvos kankintinius. Beveik kiekvienas mes žinom iš laiškų mums atrašytų, arba iš laikraščių, mūsų brolių pilni tie prakeikti caro urvai, o vis jie kenčia netik už savo gerovę, bet ir už mūsų išievių; taigi ir šelpkim kožnas pagal išgalę.

Vardan „Šviesos Draugystės“ Glasgovo kuopos sekretorius
J. Šolis.

Glasgow, Škotija.

Balandzio 8 d. pribuvo čia du kunigai ant dievmaldystės; vienas iš Mosend, kitas iš Homeltono. O tie žmonės tai nežino nė kur eit, nė katro klausyt: viens mat vienoj bažnyčioj rėkia, grumodamas su kuluoku, kits — antroj. Bet jau kaip man pasibiaurėjo Čuberčio pasakojimas, tai — prisizadėjau daugiau nelaukyt tos bažnyčios... Per verbą po pamaldų, kad rėkė, tai rėkė, o po pamokslui tai da pradėjo draugystes atrast, klausdamas kas juos apšvietė, tuos, kurie save vadina apšviestais ir kur „Šviesos“ programas? (Tai tik n'šmano: klausia tų, kurie nieko nežino. Tegul jis ateina pas mane, o aš jam pasakysiu viską). Toliaus vėl sako: Tos draugystės tik griaua bažnyčias, keikia ant Dievo, ten tik paleistuviai, saugokitės jų ir tt.

Mūsų draugystė tai yra bažnyčia ir mes visi prigulim prie Rymo-katalikų, lenkai ir lietuviai tai yra didžiausi katalikai, pirmutiniai prie Rymo.

Mat koks lenkbernis, jis nor lietuvius su lenkais vienyt, giria lenkus ir pats vartoja kalbą „popolcku“ su savo sėbrais.

Atsitraukim, broliai lietuviai, nuo tokių vadovų — kunigų! Neprisileiskim jų prieš savęs, nes ir mes sulauksim nuo jų tokių žudynių, kaip Amerikos lietuviai, „Apveizdos Dievo“ parapijonys Chicagoj!

Beje, potam kun. Č. pasakė, esą — mes pradėsime šviestis tikra katalikiška šviesa; „Laiakas“ jau miręs, tai mes esą išleisim naują laikraštį, kur pirmiausiai bus evangelija ir pamokslas, paskui apie lietuvius, kas kur susipešė ir tt.

Duonutė.

„Katalikiskasis patrijotizmas“.

Niekam teip nesiseka šiuo tarpu „tautiškas“ darbas, kaip mūsų katalikiškiems kunigams ir jų šalininkams, — vienu žodžiu — klerikalams. Žodį „tautiškas“ dedu į svetimžodį dėlto, kad ištikro jie gryniausius, nuogus savo luomos, arba net ypatingus reikalus mitriai (iš pirmos pažiūros) apdengia „tautiškumais“, ar „visuomeniškumais“, t. y. — elgiasi teip, kaip visų tautų buržuazija, — klastingai, melagingai, puošdami savuosius siaurus, žemus tikelus grazioms idėjomis, kad tik rasti daugiau šalininkų, pritarejū ir tokiu būdu daugiau pasipelniti. Kunigai, neskaitant minėtų idėjų — tautiškumo arba patrijotizmo, „lietuvystės“, — da viską pridengia „katalikiškumu“. Todėl pasidaro keleriopa jų tikslų nuogybę pridengianti gaza.

Štai buvo jų kongresas. Pyškino p. Patrimpas, pyškino visa „Žvaigždė“: teip darysim, teip rodavosimės apie tėvynę, beje — Tėvynę, nuo didelės raidės, — teip aprupšim jos reikalus, tai ne teip, kaip socialistai ir laisvamaniai (bedieviai), mes paklausim Lietuvos lietuvių, tai jie mums pasakys ko reikia šiandien, o ne ryto, ne ateityje, kaip tai

socijalistai svajoja... Na, ir ką gi jie atliko kongrese? O gi viskas, ko tėvynė galėjo, įtikėjo jų žodžiams, laukti, nuėjo ant vėjų, — viskas yra svajonė... Pirma, budavo, laisvamaniai tokioms ir panašioms svajonėms užsiimdavo, o dabar kunigai (klerikalai). Tik laisvamaniai, kaip neiškęs buržujai, liberalai, savo politiškus rumukus statydavo ore nekalantai, — idant pasibovyt ir ant minutos buti galingais. Kunigai gi daro tą su išrokavimu: tarp daugelio orinių rumukų — nutarimų, jie nepatėmytinai ima ir pasistato vieną rumą ant žemės, ir tai kur — Mt. Carmelyje, ne Lietuvoj. Kokį tą rumą? Ugi klioštorių, — Amerikos kunigų, ne Lietuvos „našlaičių“ šiandieninių reikalų užganėdinimas. Kas bus tame klioštoriuje? „Lietuvos Sesers“ — minyškos, davatkos ir viskas, tik ne „Tėvynės Reikalai“, ne „Lietuvos Pagelba“..

„Lietuvos Pagelbos Fondas“ sulaukė draugą „Klioštorių Fondą“, kurs nors yra „hetyčiukas“ — nežinioms, netikėtai kongrese gimęs, yra jam pavojingas konkurentas ir gali jį užstelbti, užesti, jei — suprantama — nesusitaikys ir nepradės eiti abu išvien, be „partiviškumų“... Kad naujagimis kudikis ims viršų, tai nerabejonės, o tai dėl to, kad jį auklės organizuotoms pajiegoms, o aną paliko kelių ypatų valiai ir priežiurai. Pati „Žvaigždė“ (N17) jau stačiai tvirtina, kad „lietuviškų seserų įkurimas“... „be abejo užtemdys savo svarba kitus užmanymus“. Gerai! nors jau po kogresui atvirai pasako, ko jie norėjo ir ką veiks. „Jei nieko kito nebutų per Wilkes Barrių susivaziavimą nutarta, tik tą vieną dalyką, kongreso kaštai šimteriopai būtų apsimokėję“.

Tik ar neperanksti džiaugiasi? Bet ką čia! Jiems visada sekasi. Kad ir tas pats „tėvy-

nės“ reikalų komiteto rinkimas, prieš pora mėn. suviršum. „Žv.“ N3 tulas Vyšniaučkas iš Scrantono užmanė tą komitetą, skirdamas į jį kun. Šedvydį prezidentu, kun. Kaupą sekr. ir Radzevyčių kasierium, ir tam pačiam numeryj jau balsuoja net 6 dr—tes iš Shenandoah ir apielinkės (k. a. Mt.—Carmel, Pa.) ir tai vis už tuos pačius! Begu tik dvasia šventa teip umu laiku visus apšvietė... Teip jiems sekėsi. Tik buvusiam „Kataliko“ redaktoriui Brandukui nepasisėkė. Mat jis „K—ke“ buvo padavęs prie minėtų vyrų da ir save ir savo brolių vice—prezidentais, buk nuo „Saldžiausios Širdies“ draugystės, bet „Lietuvos“ N9 vienas tos draugystės sąnarys užprotestavo, tvirtindams, kad jų nieks nerinko į vice—prezidentus... Brandukui nepasisėkė, kaip Smilgai su „Lietuvių Laikraščiu“. Mat uoliems kunigų tarnams vis teip pasi taiko, ir kunigai neužstoja... Kunigams teip—pat pasitaiko kokią kiaulystę iškirsti, bet jiems nieko. Todėl gali valdžioti žmones už nosių ir mulyti jiems akis, jie savo tikslą vis atsieks. Koks bus pasisekimas ir koks paskui jiems gerumas, tai vistiek, bet klioštorių įsteigs, seseris „įkurs“... Tai kur „tautiški“ reikalai, tai (anot „Ž—dė“) „katalikiškasis patrijotizmas“!

Nelaisvamanis.

Politiszkos žinios.

Maskolijos revoliucija.

Buvo gandas, kad kun. Gaponą revoliucionieriai pavogė ir nuzudė už jo viliokystę ir parsidavimą valdžiai; tą žinią paskui užgynė; praėjus savaitei, vėl dabar praneša telegrafas, kad Gaponas vėl nuzudytas. Buvo teipgi spėjimas, kad jį paėmė į klioštorių metavotis, bet Sventčiausiasis Sino—las tą užginčijo.

Revoliucija, kaip praneša telegramai, pakils ištikrųjų, iš naujo. Balandžio 24 d. valdžia apgarsino naują „konstituciją“ arba „pamatines tiesas. „Rieč“ ir „Slovo“ (dienraščiai) stačiai tvirtina, kad tokia valdžios begėdiška veidmainystė stumte stumia visus neužsiganėdinusius gaivalus prie naujos baisios revoliucijos—sukilimo prieš tąją valdžią. „Slovo“ sako, kad nuo to apgavingojo manifesto atsikreips kiekvienas doras žmogus, ar tai prigulys prie „juodosios šimtinės“ (!?) ar prie social—revoliucionierių partijos; ant pabaigos prideda: „Toks mišinys melagystės ir klastingos logikos prieš pat susirinkimą tikrų šalies ponų (t. y. dumos) turi žmones paverst prie naujos revoliucijos, prie kovos, prie anarchijos. Esančioji valdžia matomai pasmerkta galutinam nuopuoliniui kraujo upeliuose“.

Valdžia teip elgiasi dėlto, kad dabar gavo pasiskolyt pinigų, o revoliucija, jai rodosi, kad jau nuskandytą kraujo upeliuose, kokius padarė valdžios budeliai. Bet apsirinka. Tik tiek yra pavojus, kad daugelis tamsių, neorganizuotų į revoliucijines partijas žmonių gali užpulti ant inteligencijos, nes valdžia vis kursto, — taigi „juodoji šimtinė“ gali but dabar baisesnė. Prie tam kaimiečiai, kad ir Lietuvoj, jau eina priešais socialistus, buk tie esą tik priežasčia kazokų siautimo; taigi ukininkai, ypač turtingieji, iš—syk kovos prieš kylančias biednesniųjų minias. Dabar tik miestuose darbininkų sukilimas, streikas prieš valdžią galės geriau įvykti; o kaimuose tai teipgi, gali—but, tik beturčiai, tarp kurių jau vedama slapta stipri agitacija, pritaris revoliucijai, sukilimui; ukininkai, be abejonės, pritaris, kada matys revoliucionierių viršų. Teip—pat ir kunigai liasis tada keikę revoliucionierius, kiti da pritaris jiems. Bet

ar šiaip, ar taip, — bus didelis kraujo praliejimas... Spėja ma, kad sukilimas įvyks dienoje dumos sušaukimo (gegutės 10 d.)

Kad nors dabar atgaleiviai, ypač kunigai, kurie turi įtaką ant žmonių nekurstytų jų prieš revoliucionierius. Šiaip gal įvykti baisi broližiška karė.

Atsitikimų ir dabar pilna, bet jau jie nelabai įdomūs, nes pertankūs. Ketverge Dieveco kaime, Voronėžiaus gubernijoje, kazokai užmušė 19 kaimiečių, 50 sužeidė, už tai, kad tie bado prispirti norėjo pasiimti iš valdžios magazyno grūdų. Kaimiečiai paskui sukilo, atėjo su dalgiais ir kitais įnagiais. Tąd vel daug jų nušovė, šaudė dagi bėgančius šalyn!

Prancuzija. Atsitikus baisiai nelaimėi anglių kasykloje Courieres, kur žuvo apie pusantro tukstančio žmonių, pradėjo streikuoti visų kasyklų darbininkai, išreikšdami protestą prieš kapitalistus ir jų valdžią, prieš savo skriaudą reikalaudami didesnės algos ir geresnės apžiūros, kad darbininko gyvastis nebutų taip dideliame pavojuje. Judėjimas kas kart ejo didyn ir dabar jau iškilo maištas. Streikuojančius visupirmiausiai valdžia, kaip visur, apstato kareiviais. Tas tik įpykina darbininkus ir iš to gema sumišimai. Denain'e areštavo daug darbininkų; ant to streikieriai atsakė daužymu savo priešų namų ir gal užpuls ant kalėjimo. Lens'e streikieriai buk darę didelius plėšimus. Kariumenė juos išvaikė. Iš kitur į Lens'ą nusiųsta 11 batalijonų pėkstininkų ir keli kavalerijos švadronei, 30,000 iš viso. Čia faktiškai iškilus revoliucija, bet kareiviams prisakyta, „kėntėt“, nešaut į streikierius, nors tie ir mėto į juos akmenimis, buteliais ir tt.

Turtingoji luoma serga baimė. Daugelis spėja, kad atsi-

kartos baises dienos komunos (pask. revol. 1871 m.) Visur mobilizuojama kariumenė. Ypač tikisi visuotino streiko gegutės 1 d., per darbininkų šventę. Paryžiuje streikuoja spaustuvių darbininkai, tēpliotojai; unijos murininkų, mėsininkų, duonkepių, krautuvnikų ir kitos nutarė švesti geg. 1 dieną. Šits ekonomiskasis sukilimas gali pavirst į politiską. Juo labiau, kad ypač katalikai jušinami prieš valdžią už apdėjimą bažnyčios turtų mokesčiais. Bėt dalis darbininkų liauja streikavus, kada reikalavimus jų išpildo ir nenor visuotino streiko.

Anglija siunčia daugiau kariumenės į Egiptą. Šnekama apie karę su Turkija! Jeigu šita neatšauks savo kariumenės iš vietų Tabak, Gattah ir Klarish, už kurias eina ginčai, ar priskaityt prie Afrikos ar prie Azijos. Dabar pripažįta tos vietos priklausančios prie Afrikos, prie Egipto, tai yra Anglijai. Jei bus priskaityta prie Azijos, tai teks Turkijai. Anglijos valdžia sako negalinti vest tarybų, kol turkai bus užėmę tas vietas.

Isz Amerikos.

„Laisvos“ šalies despotizmas.

Schenectady, N. Y., balandžio 17 d. čion atvyko su misija garsi laisvės skelbėja, ir platintoja anarkistiškų idėjų, Ema Goldman. Miesto majoras buvo uždraudęs jai kvieisti susirinkimą ir sakyti prakalbą, kaip priešininkei visokios valdžios. E. G. atsišaukė į miesto rodą, reikalaujama susirinkimui liuosybės, pasiremiant ant laisvos Jungtinių valstijų konstitucijos. Galutinai susirinkimas tapo leistas, žinoma, po paiežiura slaptos ir atviros policijos. Prieš porą sanvaidžių G. kalbėjo viešame susirinkime Rochesterio. Tarpe kitko ji pa-

sakė satyriškai, kad susirinkia klausytojai neprivalo jos baimytis, nes visuose kampuose esti užtektinai policijos, kuri reikale kiekvieną apgins. Mat vidui svetainės ir iš lauko visur buvo policija ant sargybos. Toliau nurodė, kad Amerikos politikierių rėdas yra tas pats, kaip ir Rusijos. Nes Rusijoje šiandien galima viešai kalbėti, giriant sudemoralizuotus, nu puolusius dvasiškai caro činovnikus, dar galima apturėti blizgantį medalį. Ypatinga ši, menka ant išveizdos, moteriškė, bet kaip tvirtai supurto kapitalistam kinkas, bei padaro daugel policijai baimės!

Keleivis.

Zemės drebėjimo pasekmė.

Da nėra tikrai žinoma, kiek nuostolio turtuose padarė žemės drebėjimas San Francisco mieste, Californijoje, ir kiek žuvo žmonių. Skaito, kad turtų nuostolis siekia 150 milijonų dol. Žmonių žuvę apie 300, suviršum tukstantis yra sužeistų; 300 tukstančių liko be pastogės. 400 žmonių iš sužeistųjų vargiai išgis, nes baisiai sužeisti. Iš atėjusių tik maskolių daug turėjo žuti, nes ta dalis miesto, kur jie gyveno, vadinama „Rusų kalnas“, liko išgriauta. Lenkų, anot jų pačių laikraščių, nėra žuvusių ir labai nukentėjusių. Apie lietuvius jau dvi ypatos rašė, bet nemini, kad kas būtų žuvęs; nukentėt, suprantama, prisiejo kiekvienam, kas turėjo namus, tai namai sugriuvo, kas neturėjo, taip ir dabar neturės nieko...

Jau pradėdama vel atnaujinti miestą. Darbų dabar tenai bus begalės.

Kaip visur, suirutėje atsirado panašūs „juodašimčiams“ žmonės. Vadinama ypatingoji policija, prisizadėjusi saugoti tvarką, tankiai pati darė niekšystes. Vieną tokį tvarkos saugotoją kareiviai sušaudė už vagystę, privertę pačiam duo-

bę išsikast. Vienas kareivis sugriebęs vieną merginą gimnazistę gyvuliškai elgėsi. Daugybė panašių atsitikimų buvo.

Laikraščiai pranešdami apie milijonierių rodavojimąsi su architektoriais apie statymą namų, pamini, kad tinginių negalėsią tamė miestė buti, jei kas žiurės į dirbančius tai galės sulaukt prievartos ir dirbs iš baimės prieš karabinų vamzdžius...

Uraganas.

Texas valstijoje balandžio 27 d. buvo baisyji viesula, uraganas. Sunaikino daug miestų ir kaimų. Miestelyje Bellevue iš 200 namų liko tik 3; pavietos miestas Hamilton visas nušastas, daugybė žmonių užmušta. Vėtra, sako, pakilus Oklahomoje ir užimdama mylios plotį ejo į pietus iki Wanrik naikindama 9 apskričius (pavietus).

Zemė rija namus.

Balandžio 26 d. gyventojai miestelio Quinnesec, Michigan'e, labai persigando mislydami, kad pradėjo drebeti žemė, o čia tik senos kasyklos griuvo, įtraukdamos į save kelioliką namų. Daug pragaišties padaryta, bet vis tik daugiau naudos kapitalistai padarė ištraukdami visą anglių iš po miesto.

Streikai.

Policistai miestelio Connellsville, Pa. sustreikavo dėlto, kad jiems miesto taryba nenorėjo pakelti mėnesinę algą ant 10 dol. Sustreikavus jiems, laisvai išbėgiojo kaliniai—vagys ir valkatos, pristatytieji prie viešų darbų.

Chicago'je, Ill., sustreikavo darbininkai augštutinio geležinkelio, dėlto, kad ten dirbo ir ne unijiniai. Teipgi rengiasi streikuoti iškabų tēpliotojai (apie 500 žmonių), reikalaujami nuo savo darbdavių po \$4,50 ant dienos, vietoj \$4,10.

St. Louis, Mo., streikuoja 2,000 murininkų, dėlto, kad kontraktieriai priėmė į darbą

neunijinių darbininkų.

Granite City, Ill., American Steel Foundry Co. fabrike susstreikavo 2,800 žmonių, kad jiems nepakelė dienos uždarbi ant 10 c. viršaus.

Lethbridge, B.C., sustreikavo 500 angliakasių.

Seniau prasidėjęs streikas kietųjų anglių kasikų Pensilvanijoje ir kitose valstijose tęsiasi ir nežinia ar greit pasibaigs. Visur darosi ermyderiai, susidurimai su streiklaužiais ir milicija. Bet da ne visiems ir unijiniams prisakyta streikuoti, nes da mano, kad susitaikys, atidavus arbitracijai. Ketvergebus angliakasių konvencija dėl nusprendimo: streikuoti, ar ne.

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Chicago, Ill. Mitingai 8 d. balandžio atsibuvo viešas susirinkimas parengtas 4-tos k. l. S. P. A. (Freihit Turner salėje 3417 Holsted st.) susauktas, buvo per plekatus ir laikraščius ypatingai per „Kovą“ ir „Lietuvą“. Žmonių susirinko daugelis, pilna salė buvo, mat daugumas norėjo pamatyti, ne seniai atkeliavusius iš Lietuvos revoliucionierius ir pasiklausyti apie tą kruviną kovą mūsų brolių su carizmu.

Žagaras (atstovas L.S.D.P.) paaiškino plačiai apie judėjimą darbininkų Lietuvos ir abelnai visos Rusijos ir kokias priežastis privertė žmones stoti su ginklu rankoj priešais netikusią caro valdžią. Teipogi uztikrina, kad darbininkai greitai laiku turės laimėti, nežiurint ant to, kad dabar užėjus baisyjai reakcijai turėjo daugumas prasišalinti kiti kalėjimuose sėdi, bet dabar visos partijos veikenčios ant revoliucijos lauko (ant nugriovimo caro sosto) rengia slaptą susivaziavimą (gal jau atsibuvo) dėl išdirbimo vieno pliano po

kurių turės visos eiti išvien, ko pirma dar nebuvo. K-čia neseniai iš Rygos pribuvęs paaiškino apie ten buvusius streikus ir kokią turėjo darbininkai vienybę tarp savęs. Dar vienas ne seniai atkaks iš Lietuvos paaiškino apie streikus dvarų; kur jis pats dalyvavęs tuose streikuose arba už agitatorių, teipogi ir apie Vilnaus susivaziavimą. Taigi tie trys vyrai ne seniai pribuvę iš to kruvino lauko kur žmonės gyvastis padeda už liuosybę, perstatę gyvu paveikslu, kad mūsų tėvynėi; yra baisy kova su caro valdžia ir ta kova tol ne pasibaigs, kol ne išplės žmonės sau prigulinių tiesų. Vietiniai kalbėtojai ragino žmones, kad daugiausia šelptų tą šventą kovą. Aukų sudėjo 37 dol. 65c. Tarpe prakalbų buvo deklamacijos mažų mergaičių. Žmonėms didžiai patiko kalbos ir deklamacijos, tą liudija didis plojimas rankoms. 15 d. balandžio teipogi buvo susauktas viešas susirinkimas ant (130 Canal st.) ant paskutinio susirinkimo ne per daug buvo žmonių delto, kad per laikraštį „L.“ buvo garsinta ir klaidingai adresas paduotos vietos susirinkimas buvo pažymėta 730 Canal st. (teisingai 130) jeigu kas ne gavo matyti atspaudintų aplikatų, tai iš laikraščio negalėjo atrasti vietos susirinkimą, o plekatais vienais sunku susaukti žmones ant susirinkimų: visados daugiau atsilanko ant susirinkimų garsintų per laikraščius, kas laikraščius skaito tas ir susirinkimus netingi atlankyti, jeigu neskaitytų laikraščių tai ant susirinkimų nemyli atsilankyti. Tokius jeigu aplipint nuo galvos lyg kojų plekatais ir tai neis ant susirinkimų. Čia laikytos prakalbos išrodinėjo, vienu žodžiu, visas skriaudas žmonijos ir perstatė visus skriaudėjus darbininkų luomos kalbėtojų jautrus ir teisingi žodžiai sugraudino kiekvieną

iš klausytojų širdį ir beveik visiems pasirodė akyse ašaros, nes kiekvienas priminė savo vargus ir savo brolius dabar vargstančius. Daugumas iš kalbėtojų užbaigė savo kalbą su šauksmu, šalin caro valdžiai gyvuoja revoliucija, lai gyvuoja socializmas. Aukų sudėjo ant revoliucijos naudos \$11,95. P. G.

Amsterdam, N. J. 18 d. kovo čia tapo atlaikyta pirma dievmaldystė naujam statomos bažnyčios sklepe. Tai buvo nepaprasta lietuvių šventė. Vietinis klebonas iš sakyklos graudeno lietuvius: „Džiaukitės, sako, mano mieli, nes sulaukėte didžiausią dėl savės skarbą“. Ir žmonelės džiaugėsi aukaudami viens per kitą muštinius neišskiriant vyrus moteris ir merginas. Nesidžiauk radę ir nenusimink pametę, sako lietuvių patarlė. Ar privalome mes lietuviai džiaugtis; ar nuliusti iš statomu už lietuvių pinigus svetimtaučiam bažnyčių, tik retam šis klausimas užėina ant mislies. Jei dar atsiminsime, kad valdytojų žmonių proto skriaudžiam lietuviai, jei supranta, da esti malšinami su pagelba policijos, kuri skaldo buožėmis makaulės, kaip tai atsitiko Philadelphiaj, Chicago ir tt. Ištikro, tą viską apmąsčius, reikės nuliusti!

Amsterdamo lietuviai yra iš didesnės dalies žaliukai, žmonės nepatyrusieji Amerikoniško biznio. Prieš penkerius metus čia buvo lietuvių vos keletas šeimynų. Šiandien jau yra apstus jų burelis, iki 150 vedusių ir tris kartus tiek pavienių vyrų. Ypatingai čia randasi daugiau nei kitur lietuviškų merginų, po dvi ir tris pas kiekvieną šeinininką. Merginos čia dirba lygiai su vyrais, prie audimo divonų, dirbimo knypkių ir tt. Mokanti darbą uždirba nuo penkių iki devyntų dolerių per savaitę. Ka-

dangi sanlygos kasdieninio užsiėmimo yra lygios abiejų lyčių, tai ir už tikėjimiškus patarnavimus visi lygiai turi mokėti; už velykinę išpažintį po šešis dolerius. Kiti bažnytiniai patarnavimas yra brangesni, nei kitose parapijose, paveizdan — šliubai prekiuoja nuo 15 iki 35 dolerių.

Dauginantės šioj apielinkėj lietuviams, reikalingas yra savitarpinis susirišimas, o čia retas kuris susirišimo naudą supranta. Taigi 25 kovo vietinis klebonas ragino iš sakyklos uždėti lietuviams antrą išėilės draugystę vardan šv. Juozapo „patrono visų bažnyčių“. Aiškino, kad draugystė privalo buti inteligentiška, apart pašalpos ligoje, prigulinti prie draugystės vyrai turi dorai užsilaikyti, užsiimti privalo skaitymu gerų knygų, laikraščių ir tt. Tikrai neviltviliną vadovą turi Amsterdamo lietuviai, pamislėjau savyje, išgirdęs jo pirmus žodžius, bet apsilijau! Toliaus pradėjo raginti merginas, idant ir jos turėtų susirišimą, ir uždėtų draugystę ražančiaus; kuri užsiimtų pirkimu kunigiškų rubų ir kitokių bažnytinių papuošalų. „Didelę naudą, sako, galėsite dėl savės apturėti“. Viešpatie atleisk jam, nes nežino, ką daro, — pamislėjau. Žino, kurgi nežinos! Nors merginos dirba sunkius pabrikuose darbus, jas gali patikti šiandien ar rytoj nelaimė, gali tapti sužeistos lygiai kaip ir vyrai. Jos teipgi turi mokėti lygų donį už visokius bažnytinius patarnavimus, už išklausymą išpažinties, bet tas viskas lygibėje neturi vertės! Pinigus mat moka žmonės dori ir nedori. Nedoriejei moka dar daugiau, nes jiems reikia atsipirkti nuo pragaro! Taigi klebonas merginoms nesulotose dorybės, mat joms nereikia nė pašalpos ligoje, nė apšvietimo, nė doros! Ot joms užtenka bambėti ražančių, gyventi

tamsybė, vis-tiek, kad ir nelorai bile nuzemintai. Visų mat mūsų vadovų yra tie patys mairiai — laikyti žmoniją tamsybėje. Ypatingai moteris, ues šiandieninis moterių tamsumas, tai tikra kunigų daugaus karalystė!

Keleivis.

Schenectady, N. Y. Pastarame laike čia yra kalbama sutverti kuopą T. M. Draugystės. Teipgi yra mislis sutverti koras lietuviškų giedorių (geriaus: giesmininkų. O gal tai dainininkai? Red.), po vadovyste p. Sorio. Linkėtina vien, kad Schenectadiečių gražus norai išsipildytų, nepasilikytų vien apkalbėtu užmarčiumu.

K. . . s

Philadelphia, Pa. Norint niekur ner tiek daug negeistinių atsitikimų kaip Philadelphiaj tarp lietuvių, vienok laikraščiuose nematyt paduotų žinių. Taigi aš pasiryžau nekuriuos atsitikimus parodyt visuomenei. Pirma viso ko turiu pasakyti, jog didesnė dalis mūsų miesto lietuvių paskendus girtuklystėj, o iš to tai ir paeina visos nelaimės, gadinančios vardą mūsų tautai. Ar į 3 nedėlias po kalėdų Stasys Valatka apsirgo uždegimu smegenų, iš karščio iššoko per langą nuo antrų lubų ir užsimušė. Reikia pripažinti, jog velionis buvo mylėtojas alaus ir degtinės, bet prigulėjo prie Algirdo Kareivių Draugystės, tai nebuvo bėdos su palaidojimu. Paliko pačią kurią buvo neseniai vedęs. Apie užgavėnes vienas piktadaris, kurio pravardės neteko sužinot atėjus girtas į stubą nušovė Oną Jablonskiene, ir pats šovėsi. Bet ligonbutyje jį išgydė, o dabar tuoj kars. Priežastis žmogžudystės nežinoma.

Per velykas nuvažiavęs į Kandiną į svečius Juozas Kriščiunaitis pasigėrė, užėjo ant rėlių ir jį pervaziavo. Dabar

kalektavojo ant pakavojimo. Pranciškus Vaičis girtas susimušė ant gatvės su savo draugais ir perpiovė jam gerklę. Jurgis Pikunas susimušė stuboj su savo draugais, tai nušaužė šonkaulį. Ir da vieną mačiau garsų garbįtoją degtinės su išdurta akia. Tai vis vaisiai girtuoklytės.

Vincas Štikas.

Bridgeport, Conn. Mūsų 51-ma kuopa S. L. A. Bridgeport, Conn., net vasario 14—06 sugražinom pinigų už išparduotus tikietus \$1,80 ir teipgi likusius tikietus, 30 kuopai S. L. A. Scranton, P., ką leido sidabrinį laikrodėlį ir auksinį žiedą, nusiunčiau ant vardo K. Kubiliaus, kaip buvo melstą jų kuopos, o da ikišiam laikui jokio atsakymo negavom, ar pinigų gavo, ar ne ir ne jokiam da laikraštyj neteko matyti kaslink tos lioterijos. Taigi dar kartą meldžiame gud. 30 kuopos S. L. A., kad tuos pinigų mūsų kuopos prisiųstus \$1,80 neatbutinai perduotumėt L.S.P.A. izdui, kas taip-pat ir laiške buvo minėta kaip prisiuntėme pinigų su tikietais neišparduotais. *K. Čelkis.*

San Francisco, Col. Ką žmonės savo spėkomis per keletą dešimtų metų dirbdami sutvėrė, tai gamta į keletą minutų sugriovė. Mūsų miesto ta gražioji ir bagota dalis liko tikta griuvėsiai ir degėsiai.

Serėdos rytą 5-tą valandą 18 balandžio buvo baisus žemės drebėjimas, kurs sugriovė daugybę namų ir užmušė šimtus gyvybių, netrukus už pusės valandos po žemės drebėjimui didėji dalis kupčystės namų, jau buvo ugnies jurėse! Užsiliko tikta maža dalis namų, kurie buvo pašaliais miesto.

Dabar suviršum 300,000 žmonių yra likę be pastogės. Ir mūsų broliai lietuviai gyvenanti čionai beveik visi nukentėję, nekurie išspruko iš

ugnies pusnuogiai. Daugelis iš lietuvių buvo jau gana pasiturį vyrai, bet dabar pavargėliai. Buvo čia ir draugystių lietuviškų Lietuvos Sunų, kuopa Sus. Liet. Amer. ir Tėvynės Myl. Dr. kuopelė. Turbut pakriks dabar visos po tokios baisios nelaimės, koki užtiko mumis!

San Francisco miestas buvo bagotas ir niekad nebuvė uždarytas dėl pašalpos nelaimingų; šimtai tukstančių iš čia plaukė ant pašalpos nelaiminga žydų Rusijoje kazokų išskerstų; teipgi nemaža aukų nuėjo į Baltimore, kuomet ten ištiko nelaimė, ir tt.

Dabar tas miestas yra pelnuose. Gyventojai kurie dar keletą dienų atgal buvo pasiturį ir bagoti, dabar neturi kur galvas priglausti! Pusnuogiai, alkani, lytaus plakami. Vaikai ir moters keletą dienų atgal linksminos, nes buvo pilna gamtos dovanų, dabar jie ant šalčio išmesti! O gamta, gamta, kaip tu galinga! Tukstančiai spēkų su tavim grumės per 4 dienas ir 4 naktis, grumės iki mirtinai apilęs krito ant įkaitusių akmenų!

Šios dienos laikraščiuos yra žinios, jog žuvo apie 500 žmonių, bet tas skaitlius yra labai mažas, nes ir patys žinantieji urėdai sako, jogei tikro skaitliaus niekada nedasizinos. Daugybės dabar miršta nuo žaizdų — nuo susimušimo, griuvant murams ir nuo apdegimo.

Neveliju nė blogiausiam žmogžudai tą pergyventi, ką mes čia matėme . . .

Juozas K. Jankauskas.

Norinti ką nors dasizinti apie pažįstamus lietuvius arba latvius, rašykite man, aš kiek galėsiu, atsakysiu.

Adresas: J. K. Jankauskas
1420½ Geary str.
San Francisco, Col.

Susivienijimo L. A. reikalai.

Patarimas XXI Seimui dėl išvengimo nesmagumų ant seimo pasiryžau paduoti savo nuomonę kas link prisiųstų laišku bei telegramų su linkėjimais seimo delegatams ir tautai. Vietoje telegramų, siųsti laiškus su aukomis teip, kaip ir ant buvusių dviejų seimų tik reikia laikytis šiek-tiek geresnės tvarkos išreiškimuose. Nereikia visokių nešvankių žodžių, nes toki linkėjimai nepažemina tų, į kuriuos jie taikomi; baurūs žodžiai ir paniekimas visados grįžta ant tos pačios ypatos ir kenkia organizacijai. Velytina būtų, kad seimas visų-pirmu aprinktų tam tikrą komitetą dėl priėmimo tokių linkėjimų ir sudavdinimo visų tų aukų, ir jeigu atsirastų tokių liukėjimų, kaip ant praeito arba ir pirmiau buvusių seimų, (pvz. „drigantai“, „krakadiliai“ ir t. p.), tai padėti į šalį suvisai neskaičius prieš publiką. Gal kas pamislija, kad čionai vienas iš pernykčių cenzorių išlindo kaip yla iš maišo ir nori uždrausti valnai mums išreikšti savo nuomones. Tegul buna ir teip, bet tokios nuomonės visai nuo Nemuno kranto. Su tokia Lietuviškos dirvos traša bent kartą reiktų apsisototi. Lai centr. komitetas dovanos už išsitarimą, kurio vieta yra apie tai pasirupinti, bet už tai išreiškiau savo nuomonę, kad nereiktų rinkti tokio komiteto (komisijos) viduryj seimo, kaip kad buvo ant 20-to seimo. Nemislinau nieko įzeisti, tikta pasirodavoti pirm laiko.

A. B. Strimaitis.

Schuylkill Haven, Pa. balandžio 20 d. 64 kuopa S. L. A. iš Baltimorės paduoda įnešimą busiančiam 21 seimui papaliniimą posmertinės ant 2-jų dalių: 1) palikti tą pačią posmertinę su taja pačia mokesčia; 2) padidinti iki 300 dol. padidinus mokesčių. Aš norėčiau

išsireikšti, kad prie antro užmanyto skyriaus galėtų tiktai naujai įsirašanti pristoti, prie to skyriaus, prie kurio įsirašanti panorėtų, bet niekad negalima pavelyt senesniams sąnariams persinelt į antrąjį skyrių. Tai dėl šių priežasčių: naujai prisirašanti yra priimami tik sveiki ir jauni sąnariai, o jeigu pavelyt persikelti vi siems paliegiams iš senųjų, tai tikiu, kad toki butų pirmutiniai, o juk kasa turėtų nukentėt. Gal kas pasakys, kad tie senesnieji ir paliegioliai buvo gana stipriais, kaip prisirašė, tai kaip galima niekinti juos už tai, kad jie paseno ir neduoti jiems tos progos, tas butų ištikro nezmogiškai, juk juos mes turim labiau guodot, nes jie daugiau yra dirbę dėl labo tos organizacijos ir pinigų daugiau įmokėję už tuos, kurie vėliaus prisirašė. Aš nuo savęs patarčia šiaip: norintieji didesnės posmertinės turėtų mokėt įsirašymą pagal metus, ir tik priimti tokius sąnarius pereiti iš pirmo skyriaus į antrą, kurie dar iš metų neišėję ir sveiki ant kuno. Drauge galima mokėti ir pirmo skyriaus mokesį, prie kurio dabar prigulime, arba perstot mokėjus, pagal pačių sąnarių norą. Tuosyk iš dviejų skyrių pasidarytų trys: vieni sąnariai, norėdami gaut daug posmertinės, galėtų mokėti \$2,00 metinės duoklės, kaip lig šiol, gaudami \$150,00 posmertinės, ir antro skyriaus dvigubą \$4,00 ir gauti posmertinės du kart daugiau, t. y. \$300,00; tokiu budu vienas tas pats sąnarys mokėdamas už abudu skyrių \$6,00, gautų posmertinės \$650,00. Už tai yra svarbus klausimas apie kurį reiktų visiems sąnariams apmislėti ir paduoti savo nuomones ant busiančio seimo per pasiuntinius, kad po seimui nekiltų ilgi vaidai tarp pačių sąnarių. Laiko turėjome gana dailaus nuo praeito seimo apie viską apsireikšti,

bet apart keleto pasislėpusių po pseudonimais (tik ne organ. Red.) pabarimų apie cenzorius ir despotus. Mazai kas ką gero S. L. A. pranešė. Bet visgi reikia tikėtis, kad daugiau tokių užsiuolimų ant seimų bei pasiuntinių nepakils, kadagi visiems neužganėdintiems buvo gana dailaus laiko pasidaruoti, tą viską atitaisyti. Dirva gana plati ir darbo visiems užtenka, tik reikia tam gerų norų. 20-to seimo buvęs delegatas 31 k-pos

A. B. Strimaitis.

Atsakymas S.L.A. Sąnariui. Nr. 16 „Lietuvos“ randu parašytą straipsnelį kokio ten S.L.A. Sąnario. Tarp kitko rašėjas kritikuoja S. L. A. 36-tos kuopos susirinkimą atsituvusį 8 d. balandžio.

Nenoriu vesti polemikos ir ginčytis su Sąnariu, kadangi jis taip pat priguli prie tos pačios kuopos (iš kur žinot? Jis ten nepasisakė! O antra, kam jau savo kuopos sąnariui duoti tokią privilegiją ir norėti tik su kitais ginčytis? Red.) Bet kad rašėjas neteisingai užsiuola ant vyriausybės, po draug ir kuopos, tai priverstas esu atsiliepti.

Kodėl minėtas sąnaris nepakėlė klausimo, pakelto „Lietuvos“ Nr. 14 apie visuomenišką seimą, kaip buvo pilnas susirinkimas, o tik tą klausimą kas ten pakėlė, kada jau buvo beveik visi išvaikščioję ir tik keli draugai liko, su nekuriomis kuopos viršininkais.

Rašėjas sako: rėkavimai ėjo kaip Babilonijos bokštą bu davojant. Kas ten rėkavo, kad nebuvo kam.

Rašėjas sako, — nors daugumas sąnarių ir pritarė užmany mui seimo ir norėjo leisti per balsus. Bet ką leisti per balsus, kad jau susirinkimas baigias. Nežinau, su kokiais mieriiais draugas kritikuoja kuopos susirinkimą ir ką tuom nori atsiekti, ir dar rašydamas į laikraštį. Manding, mes visi

turim lygias tiesas, galim kožnas išreikšti savo nuomones ant susirinkimų, o ne panašiai kritikuoti ir vesti polemiką per laikraščius. Vietoj traukti į vienybę ir kalbinti mūsų brolius prie rišimosi, mes polemizuojam tarpe savęs.

Toliaus rašėjas sako — renkami delegatai buvo whole sale. Bet tegul pasako sąnaris, koki buvo atsakantesni, apart neatėjusių ant susirinkimų. Ir dar turiu pridurti, kad rinkimas delegatų neužsibaigė ant to susirinkimo; gal pyksta sąnarys, kad neliko išrinktas į delegatus, ką galima ant kito susirinkimo padaryti. Bet aš tikrai žinau, kad ir sąnarys nėra daugiau atsizymėjęs kokioje veikmėj už nekuriuos išrinktuosius delegatus, — jei ne mažiau.

Nėra ko dikčiai kritikuoti mūsų kuopos ir graibyti tą kas nėra naudinga.

Fr. Eismantas.

Atsišaukimas.

Šiuomi pranešu tiems delegatams, kurie yra išrinkti ant XXI Seimo S. L. A. į Chicago ir norėtų dalyvauti apvaikščiojime 27 dieną gegužio, t. y. kurie norėtų važiuoti karietomis, meldžiu duoti man žinią už kokios nedėlios pirmiau, dėl suruošimo karietų, kiek reikės, nes vėliaus nebus galima gauti norintiems važiuoti.

Karietų užlaikytojas

Povilas Mazeika,

3315 Auburn Ave.,
Chicago, Ill.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“.

Schuylkill Haven, Pa.

Jeigu visi T.M.D. sąnariai teip elgtųsi, kaip 20-tos kuopos, tai butų draugystė savo gyvenimo dienas seniai jau užbaigusi. Sąnariai visi yra pilnai užganėdinti iš vaisių tos dr-tės ir užklausus man, kiekvienas

atsakydavo, kad tai rekaldas butų prie T. M. D. prisidėti kiekvienam geram lietuviui. Bet tuom ir užsibaigia. Iš tiek lietuvių, čionai gyvenančių, vos apie 10 priguli prie T. M. D., ir tie patys jau už porą metų yra skolingi; bet knygelės vis dar yra jiems siunčiamos. Gal kas pasakys, kad aš, budamas sekretorium, nieko apie tai nesirupinau, už tai teip reikalai ir eina. Gal butų ir tiesa, bet reikia atmint, kad mau gyvenant svetimam mieste yra sunku reikalus vesti. Už tad dabar prastraukus dabar toliau turėjau atsisakyti galutinai nuo tarnavimo. Knygelės yra trejos ant rankų P. Kubertavičiaus, tai galite sąnariai atsiimti. Juk Mahanoy'čiai nieko nežino nė apie balsavimus, nė kitokius T.M.D. bėgančius reikalus, o tai vis apsileidimas pačių sąnarių. Ar daug tokių nerangių sąnarių randasi mūsų organizacijoje, tai tik centro sekretorius galėtų pranešti.

Buvęs 20 kuopos sekr.

A. B. Strimaitis.

Nauji sąnariai.

Chicago, Ill.

Juoz. Skinderis	60
Jon. Mašanauckas	60
Ant. Zimantas	60
Alek. Dobkevičia	60
Fr. Golubickas	60
Eleonora Sabauskiutė	60
Bron. Laucevičia	60
Juoz. Krumas	60
Kaz. Gugis	60
Ona Matikiene	60
Adolf. Petraitis	60
Jon. Bijanskis	60
Pov. Garmus	60
Kaz. Mazarav.čia	60
Dom. Giačas	60
P. Galskis	60
Juoz. Apinavičia	60
Juoz. Bruzevičia	60
Springfield, Ill.	
Kaz. Dun.čius	60
Shenandoah, Pa.	
Jon. Papučkis	60
Pet. Alyta	60
Gilberton, Pa.	

Ant. Kasimas	60
Jon. Sadauckas	60
Juoz. Kaižis	60
Rhone, Pa.	
Kaz. Mikolaitis	60
Cleveland, Ohio	
Pov. Paliulionis	60
Juoz. Zelionis	60
New York City	
Jon. Juselis	60
Jon. Martinkevič	60
Juoz. Gražulis	60
Kaz. Jankauckas	60
Morristown, Pa.	
Chas Sharpės	60
Baltimore, Md.	
Juoz. Juozapavyčia	60
Vin. Lietuvaitis	60
Jon. Českius	60
Pov. Vaitiekunas	60
Jon. Gulbinas	60
Tsm. Marcinkevyčia	60
Jon. Nemora	60
M. Melžinckas	60
Jon. Grinius	60
Valer. Plevokas	60
Kaz. Amuna	60
Jur. Kailis	60
Ant. Razevyčia	60
T.M.D. Sekr. A. Ramanauckas.	

Verba.

Mykolų Antanas, jaunas, apsišvietęs vyras buvo karštai tikintis, bet vieną kartą trokštas sau ir visai žmonijai laisvės. Todėl pradėjęs visai Lietuvai judėti prieš nelaisvės ir tamsybės užlaikytojus, prieš išgamiškąją caro valdžią, Antanas karštai atsidadė tai kovai, — aštriai, pavojingai kovai ir pradėjo visur ant rinkų „pamokslus“ sakyti — šaukti žmones į vienybę ir išvien numesti nuo savo sprandų biaučių slogutį — caro valdžią. Valdžia susilpnėjo. Bet ir vėl pradėjo kelti augštin savo nedorą galvą, lyg primuštas nelabas šuva, ir kramšioti kas pasiseka, — prisidėjo reakcija. Ne gana, ką pradėjo gaudyti ir žudyti revoliucionierius caro valdžios tikrieji tarnai — maskoliškieji, pravoslaviškieji žandarai, kazokai, šnipukai, bet dar prie

šių prisidėjo ir katalikiškieji Lietuvos kunigai...
...Subatos vakarą vėlai Antanas namo parėjo, visas nuvargęs, mat purvynas buvo, o toli reikėjo eiti, ir tai vis stipstantės. Todėl parėjęs gulė ir miegojo net iki vėlybam rytui.

Rytmetį atėjus sesuo jo prikelt, kaip imsi karšt, kaip imsi karšt su kadugių šluota dabemiegantį ir vis jukdamosi sako: „Verba plaka, ne aš plaku. Ar žadi velykaitį?“

Antanas susivyniojo į dvi karte, bet matydams, kad nevieta jam lovoje, nes gulintį plakti bepiga, ir, antra, atsiminęs, kad per Verbą vis plaka su kadugiu tolšė, kol plakamasis nepakyla, kaip ir atminčiai to, kad plakamieji ir ir kankinamieji vis turi pakilt prieš savo kankytojus, — šoko iš lovos, miegai jam nudulkėjo ir jis sako:

— Kad tu atšaltum! Net visą peršti... Tai lyg kazokas su nagaika, su ta savo verba!
— Eik jau, eik. Kur nagaika, o kur verba!... Tai ir suliginimas! Da gerai, kad nešventinta...

— Kas? Nagaika? Tasiaš popai pašventina. Už tai gavusieji nagaikų vadinas „kankintiniais“ arba „mučelninkais“, kurių šventes švenčiam... Klauk prieš šitą! — tarė šypsodamasis ir umai atvertė savo marškinų apikaklę. Ant pečių mėlynavo ir raudonavo randas, lyg pantis.

Mergina suprato, kas čia per randas ir paliovė juokavus. Antanas juokėsi ir toliau kalbėjo:

— Ir da: „Verba plaka, ne aš plaku“... Tai lyg mūsų dvasiškija: „Ne mes plakam, juodoji šimtinė plaka... Ar žadi but kataliku! Ne katalikams ner vietos Lietuvoj. Tik žandarai, šnipukai, tegali buti ir ne katalikai, nes teip Dievo pastytasis caras nori!“

S — vis.

Ketvirtasis sąjungų sąjungos kongresas Imatroj.

Suomijos giriose, Imatroje, užbaigė savo rodas ketvirtas kongresas delegatų „Sojuz Sojuzov“ (sąjungų sąjungos). Iš anksto paskirta ji buvo laikyti Vyborge. Iš Petrapilės pastarame laike atėjo vienok paliepinimas išvaikyti kongresą. Gubernatorius ir Vyborgo stiprovės komenduotojas pagrasino panaudojimu spēkos. Dėlto visi delegatai priversti buvo persikelti į Imatrą.

Kongreso rodos tęsėsi 3 dienas. Dalyvavo jame atstovai 17 sąjungų. Tikslams propagandos ir apsigynimo sulygšioliai surankiota 100,000 rublių. Didį įspudį padarė atstovų prašimai apie pasielgimą kariumenės sumišimus malšinant. Tos kariumenės iššaudė be teismo daugumą nekaltų ir visai beginklių žmonių. Dalykuose dalyvavimo „Sąjungų sąjungos“ rinkimuose į „dumą“, balsų daugumu nutarta pasinaudoti išrinkimu, idant praplatint agitaciją tikslu sudeskritavimo „dumos“. Ją pačią nuspręsta boikotuoti ir nuo dalyvavimo rinkimuose atsitraukti. Pastaroji rodų diena paskirta buvo Sąjungos reorganizacijos dalykams.

Tame susivaziavime pirmą kartą dalyvavo atstovai Lenkijos Sąjungų sąjungos, prie kurios priklauso 14 Sąjungų su grynai socialistiškai revoliucijiniiais tikslais. Rusiškoji Sąjungų sąjunga dėl Rusijos reikalauja demokratiškos respublikos, lenkiškoji Sąjungų sąjunga už uždavinį stato atnaujinti Lenkų valstijos ant pamato visiškos nepriklausomybės.

Ketvirtas „Sąjungų sąjungos“ delegatų susivaziavimas nutarė: 1) susaukti konstitucijos susirinkimą, 2) igyti ir į

vykdinti ukėsiškas liuosybes. Kaslink pasielgimo, kokį privalo vartoti įvykdimui anų tikslų, nuspręsta, pirm viso vartoti agitaciją žodžiu ir raštais, daryti manifestacijas ir demonstracijas, įvairiausiu būdu boikotuoti pavienes rėdo ypatus ir valdžią ir pinigiskai šlapti revoliucijinį judėjimą.

Jureivis.

Revoliucionierės byla.

Vasario mėn. Tambavo gubernijoje M. Spiridonova (Spiridonoviutė) mergelė 17 metų, gimnazistė užmušė janarolą Luzenovskį. Spiridonova, žinoma, liko suimta ir ją baisiai kankino kalėjime. Neseniai buvo jos byba atviram teisme. Vienas rusų laikraštis teip praneša apie tą bylą.

Teismui perskaičius apkaltinamąjį aktą, Spiridonova atliko savo kalbą, kuri padarė šiurpulingą įspudį; ji patvirtina tilpusias spaudoje žinias apie kankynes: nuogą ją spardydami kojomis mėtė iš kampo į kampa, trempė krutis ir visą kūną, rove plaukus, atplėšinėjo šmotus odos, nagaikomomis sukaptos, degarčius popierosus dėjo prie kuno, apkabindavo ją, spausdami su gašlumu... Kaltinamoji prisipažįsta, kad užmušė Luzenovskį, nutarus „Socialistų — Revoliucionierių Partijos“ komitetui, už kankinimus kaimiečių. Kaltinamosios apginėjui Teslenkai prašant, buvo prileista gydytojų apžiūra. Gydytojas Fink praneša, kad ant viso kūno yra daugybė mušio ir kankynės ženklų. Pagalios smarkus tuberkuliškasis (džiovos) procesas (visą laiką teisme kaltinamoji kosti ir spiaudo kraujais), nusilpnėjimas akių, ausų ir atminties. Teismas išklause dviejų liudininkų, kitų ne klausinėjo, manydams, kad dalykas pakaktinai išaiškintas,

Išsiaiškino; kad Spiridonova šovė iš po vagonų platformos į kazokų ir žandarų apsuptą Luženovskį. Kaltinamoji visą bylos laiką teip drąsiai ir rimtai laikėsi, kad tuomi visų atidą ant savęs atkreipė. Prokuratoriaus kalba buvo trumpa: jis nurodė ant sušvelninančių aplinkybių. Be Teslenkos, gražią kalbą kalbėjo ginantis kaltinamąją kazokų aficierius, kareivijos tiesazinys, esaula Filimov. Pasinaudodama duota paskutinio balso tiesa, kaltinamoji, baigdama savo kalbą pasakė: „Einu iš šito gyvenimo... Galite mane užmušti kartą, o kad ir kelis kartus, galite man išmislyti ko-žiauriausias kankynes, nieko jau man nepridėsit prie tų baisių kentėjimų, ką iškenčiau, — smerties nebijau”.

Pavyzdys neunijistam darbininkam.

Teipgi ką jie gali išlaimėti, jei tik turėtų drąsos organizuotis.

Šlovinga pergale, kurią mainierių unija išlaimėjo savo sąnariams vakarinėj Pensylvanijoje ir Ohio ir kurią da tebe laimi kitose minkštos anglies valstijose, turėtų neunijonistus mainierius visuos kraštus perliudyti, kad jei ir jie nori savo algas padidintas gaut, tai vienatinis budas tam pasiekti yra tik prisirašymas prie unijos.

Unijos spēka pasekmingai perveikė visus susitelkimus savininkų vakarinėj Pensylvanijoje, Ohioj, Indianoj, Illinoiuj ir mažesnius pavienius savininkus kitose valstijose; jų apreikštas apsiėmimas, nepristoti ant algos padidinimo minkštos anglies mainieriams, nedalaikė prieš unijos apsiėmimą aną padidinimą iškovoti, kada

gi vien tiesiai, jog darbininkai jį gautų. Matydami, kad unija iššauks streiką, o per savo didelę jėgą ir sąnarių prisiršimą prie jos, lengvai galės uždaryti kasyklas, savininkų susirišimas pairo. Pusė jų sutiko mokėti daugiau 5 cento ant dolerio, o kita pusė da laukia žinodama kad ji perveikta, bet atkakliai dar užtrunka, pirm kol pasiduos ir sutiks ant algos padidinimo. Pakol nesutiks, jų darbininkai negrįš į darbą, o jų kasyklos neišduos anglies.

Jei darbininkai kokio nors ne unijos distrikto šioje šalyje norėtų panašiai įgyti augštesnes algas, tai kaip jiems įgyti? Atsistoję prieš savininkų susidraugavimus, patys nesusivienyję, jie butų visai be jėgos. Jei savininkai nepristotų ant jų prašymo, o be abejo jie nepristotų, tai ką kitą galėtų jie daryti, jei nesutikti ant savininkų nutarimo? Jie gal ir patys žino, kaip be lukesties yra jų padėjimas, neprigulint jiems prie unijos. Ką jie rodos nežino, tai yra tas, jog ir jie galėtų įgyti tą pačią jėgą ir garbę, kokią unijistai įgijo, jei jie prisirašytų prie unijos.

Paziūrėjus ant prispaudimų, kokius jie kenčia, žemų algų ir kitokių prdėjimų, po kokiais dirba, nebūdami unijistais, rodos nereiktų nė puses tiek ištrivavimo suorganizavimui unijos, kiek ištrivavimo reiki kentėjimui jų padėjimo. Joks darbininkas negali vyventi tokiam padėjime, koki yra ne unijos distriktuose, neturėdamas ištrivavimo; jaks darbininkas nenori buti vergu, o ne unijonistai darbininkai potesbei yra vergais; jokiam darbininkui neratinka matyt, kad jis gauna daug mažesnę algą, nors dirba tą patį darbą, kenčia tą patį pavojų, kaip ir unijos mainieriai.

Šiokis jų padėjimas verčia mus sušaukti neunijistus mainierius, idant pasidrašytų ir su-

kiltų galingai ir apreikštų savo norą prigulėti prie unijos, nepaisant savininkų priešinosi. Darbininkų skaitlingumas tai didesnė jėg, negu visi savininkų turtai. Reikia jiems tik pradėt, o dabar yra pats laikas pradėjimui.

Koks pons, toks ir kroms.

Koki caro valdzios geriausi tarnai, tai parodo šitas paveikslėlis. — Einant karei Maskolijos su Japonija, vienas kazokų aficierius, E., vagone perverė kindžalu savo kelionės draugą, kurs kalboje apie karę prieštaravo jam. Buvo byla ir aficierius liko kaltas. Kad nuplauti kaltybę, jis apsiėmė važiuotį karę savo „kraują praliet”. Karėje atsižymėjo teip, kad gavo du kryžiu ir paskyrė pristatytojum kariumenei arklių. Visi stebėjosi, iš kur aficierius E. teip nebrangiai pristato arklius? Uz tokį gerą tarnavimą jis vėl gavo kryžių šv. Vladimiero. Pigumas arklių tik dabar išsiaiškino: aficierius E. su savo chunchuzais užpuldinėdavo ant Maskolijos rubežinių sargų (kareivių, abjiščikų) Mandzurijoje, užmušdavo juos, o jų arklius parduo-

davo iš naujo Maskolijos armijai.

Koks pons, toks ir kroms. Kokia valdzia, toki jos tarnai.

Isz visur.

Austrijos ciesoriaus broliavaikis did. kunigaikštis Otto baigia savo dienas sirgdamas sifiliu (piktąja liga). Ciesorius uždraudė net minėt jo vardą, ciesoriui girdint. Mat negražu, nes Otto buvo biaurus pasileidėlis.

Popiezius davė Ispanijos karaliui Alfonsui, šiam prašant, palaiminimą, apšvedant jam su pačia. Pagiria popiezius karaliaus motiną, kad išauklėjo tokį gerą kataliką. Alfonsas visai jaunas, vienok seniai žinomas kaipo patranka ir pasileidėlis.

Kariškas Belgijos laivas vardu grafo „Smet de Naeyer”, vartojamas mokinimui kadetų, nuskedo ir su juo zuvo 35 ypatos, kadetų ir aficierių.

Apie Irlendiją nuskendo du Danijos laivai, per audrą. Zuvo 70 žmonių.

Ryme buvo tarptautiškas chemikų susivaziavimas, kur pribuvo 1,800 chemikų.

Pavasaryj.

Žali lapai medzius puošia,
Saulė kyla jau augščiau;
Gėlės klesda, upės ošia.....
Gamta išžiur' daug skaičiau..

Paupyj', kur jievos žydi,
Skamb lakštingalos giesmė
Meiliai vienas kitą lydi
Debesėliai ten, erdmėj.

Bet nelaimės neprileidžia
Visų širdims tą atjaust,—
Vargšo širdį vargas zaidžia:—
Nuo kraujo žemė raust'....

Bet girdziu štai naują bylą—
Traukias liudnums nuo širdies:—
Su gamta ir vargšai kyla
Prie geresnės ateities....

Menkutis.

Aukos revoliucijos reikalams.

Vardai aukautojų, kurių aukos nusiųstos C. K. R. Š.

New Britain, Ct. Apšvietos D-tės surengtame pavilksminimo vakare, 3 d. vasario (per M. Mazeiką). L. Lesiavičia 1 dol.; V. Dzervis, V. Alksninis, M. Mazika, S. Kriaučunas, J. Brazauskis, M. Neimonas, M. Valinčius, J. Štorkauskas, A. Pilkionis, J. Kriaučiūnas po 50 c.; M. Valiukonis, M. Mingilas, J. Lesevičia, J. Juškauskas, P. Barkauckas, J. Janušonis, J. Sinkevičia, B. Kavaliauckas, Al. Džežulskis, J. Poškus, V. Tamošaitis, V. Alksninis, J. Piseravičia, J. Mencevyčia, M. Girdauckas po 25 c. Smulkių aukų \$1,75

Viso \$11,50

Priėmiau šiuos pinigus

T. Dudas.

Nepaskirti F. J. Bagočius.

Šitos aukos su vardais aukautojų buvo mums atsiųstos, kad persiųstume „Visuomeniškam Revol. Šelp. Komit.“, o vardus pagarsintume laikraščiuose. Kadangi dėl išvengimo kokių pinių, minėtas komitetas buvo pranešęs negarsinti laikraščiuose pirmiausia, kaip bus jam atsiųsti pinigai, tai mes viską ir nusiuntėm k-tui. Toks užsivilkimas pakvitavimo yra labai negeras dalykas, nes atgrasina kitus nuo aukavimo. Norint to išvengti, aukų rinkėjai tegul siunčia tiesiog komitetui, o jei nori, kad mūsų laikraštyje tilptų vardai, tai tegul tą pažymi, — komitetas mums atsiųs. Beto, Apšvietos D-tė skiria tuos pinigus „kovojuojantiems už laisvą Lietuvą“. Kokiems „kovojuojantiems“, kokiam partijai — nepasakė ir iki šiol, nors buvo klausta. Taip tie pinigai nepaskirti lieka gulėti pas kasierių, be jokios naudos. Red.

ATSIŠAUKIMAS

in visas lietuviškas draugystes ir abelnai visus lietuvius.

Malonus Broliai ir Seseris!

Daugumai žinoma, kad „Susivienijimas Lietuvių Amerikoje“ ant savo XX seimo, laikyto New Britain, Conn., padarė pradžią dēlei įkurimo „Prieglaudos Namų su Kolionija“. Tę pat nutarta padaryti atsišaukimą į visas lietuviškas draugystes ir abelnai visus lietuvius. „Susiv. Liet. Am.“ patyrė, kad lietuviams gyvenant šioje svetimoje šalyje būtina yra reikalinga turėti „Prieglaudos Namų su Kolionija“, todėl šaukia visas lietuviškas draugystes prisidėti su pinigais, kad kaip galint greičiau parupint tą del lietuvių reikalingiausią instituciją. Yra tai reikalas abelnai ir visus lietuvius Amerikoje apsigyvenusius apeinantis, todėl pareiga mūsų visų suvienyti savo pajiegas ir parupinti savo nelaimingiems tautiečiams „Prieglaudos Namų su Kolionija“. Praktika kasdieniniame gyvenime mums aiškiai parodo, kad ant toliau jei norim kaip tauta gyventi, negalim be augščiaus minėtos institucijos pasilikti. Visi lietuviai, išimant labai mažą nuosimtį mažų pradinių vertelgų, esam darbininkai apsunkinti sunkiais ir pavojingais darbais. Šiandien sveiki, dirbam, rytoj nežinom koks likimas mus laukia. Iš darbo surinkti tiek pinigų, kad pakliuvus į nelaimę arba prisiskubinus senatvei galima būtų save užsilaikyti, toli nevisiems pasitaiko, todėl neturint pinigų, neturint pažįstamų tankiausiai prisieina pasiduoti mielaširdystei svetimtaučių ir ten ant jų rankų užbaigti savo nelaimingą gyvenimą. Žinoma, kad svetimtaučiams mes tik tada esam reikalingi, kada mes pilni pajiegų ir tinkam prie sunkiausių ir pavojingiausių darbų. Kada tampa iščiulptos iki paskutinai pajiegos, netinkam prie jokio darbo ir sau užlaikymo neįstengiam užsipelnyti, liekam niekam nereikalingi ir nuo visų atstumiami. Kiekviena draugystė yra datyrus, kaip vargas yra su apsigyvisiu ir sveikatos netekusiu sąnariu. Jei pasirgęs sąnarys sanvaitę, mėnesį, kitą pasitaiso, tai gerai, bet ligonini nepasitaisant pusę metų, metus ir kartais ilgiau, tankiai prisieina, kad nėra kur jo padėti, tampa ant galo ir nuo draugystės visiškai apleistas. Todėl suprantama, kaip būtų geistina, kad į nelaimę patekęs tautietis galėtų rasti sau prieglaudą „Lietuviškame prieglaudos name“, kur sau drauge su kitais lietuviams galėtu ant šviežio oro, po užveizda lietuvių gydytojo ilsėtis ir stiprint savo pajiegas. Gražų poveiklį turim iš vokiečių arba prancūzų, kurie turėdami savo puikiai įrengtus prieglaudos namus su gražiausiomis ukėmis, kur šimtai pavargusių senelių randa sau ramų pragyvenimą ir pasilsėjimą. Kurie jaučiasi stipresniais, iš nuobodumo dirbinėja po truputį ir tuom prigelbsti silpnesniems savo draugams. Šviežiausias ir grynai sutaisytas maistas sustiprina nuvargusį ant kuno ir proto.

Matot, kiek šiandien lietuviškų kudukėlių patenka į svetimtaučių pavargėlių namus (poor house), kuriuos svetimtaučiai jei myriop nenukankina, tai užaugina juos jau ne lietuviams, bet svetimais del tėvynės Lietuvos. Kas gali apskaityti, kiek mūsų tauta nuostoja savo jaunų žmonių ant visados. „Tautiškas Prieglaudos Namų su Kolionija“ ant daugelio dalykų mums būtina reikalingas. Kadangi šalyprieglaudos skyriaus būtų galima įsteigti skyrių, kur mes,

kaipo atbundanti tauta, turėtumėm savo tautišką pasidėjimą, ten patektų: knygynas, archyvas, liekanos, paveikslai, vėliavos ir kitoki istoriški dalykai.

Todėl visos guodotinos lietuviškos draugystės malonės atkreipti savo atydą ant visų augščiaus minėtų reikalų.

Žinodami reikalingumą augščiaus minėtos įrednės, mėginkim suvienyti savo pajiegas ir įkurti „Prieglaudos Namų su Kolionija“. Tam tikslui jau „S. L. A.“ turi suviršum tukstantį (\$1000) doliarų. „S. L. A.“ ant savo XX seimo paaukavo 5 šimtus dol., 10 kuopa, Philadelphia, Pa., surinkus atsiuntė suvirš šimtą doliarų, 11 kuopa, Waterbury, Conn., atsiuntė 4 šimtus doliarų ir dar keli pavieniai tautiečiai yra paaukavę po kelis doliarus. Todėl jau graži pradžia yra, tik reik visiems prisidėti, o tą savo mirį lengvai atsiėksim.

Draugystės turinčios po kelis šimtus ir tukstantus bankose, tikimės neatsisakys nuo paskyrimo keletą desetkų doliarų ant to teip svarbaus reikalo. Pavieniai, o ypatingai prisilaikanti vertelgos (biznieri) dideliai pasitarnaus lietuviškai tautai paaukaudami po keletą doliarų ant teip didelio ir svarbaus dalyko. Tas darbas yra didelis ir būtina reikalingas, todėl visi kaip viens pradėkim jį dirbti. Jei patį nesirupšime, nieks kitas del mūsų nepagamis. Tai gi dabar, prieš ateinantį XXI seimą, visos lietuviškos draugystės ir abelnai visi lietuviai širdingai yra kviečiami prisidėti su pinigaiska parama tame reikale. Paskyrę auką augščiaus minėtam reikalui meldžiam siųsti tiesiog seiman. Ten susivažiavę iš visų kolonijų lietuviai, matydami savo tautiečių pritarimą ir užtektiną sumą pradžia pinigų, imsis tuojau už darbo. Tik gero noro mums, mieli broliai ir seseris, reikia, o viską galim suvienytomis pajiegomis parupinti.

Pasitikim, kad visos guodotinos draugystės ant savo gegužio mėnesinių susirinkimų perskaitę mūsų Centrališko Komiteto varde 6 tukstantų sąnarių pasiūsta atsišaukimą, nepraleis nepaskyrę ant teip lietuviams būtina reikalingo „Tautiško Prieglaudos Namų su Kolionija“.

Draugystės aukavusios ant „Tautiško Prieglaudos Namų su Kolionija“ pasiliks tos įrednės fundatoriais, kurių vardai bus įskalti ant akmonio arba metalo, kas pasiliks ant amžių. Šimtai metų pralinks, o tas užrašas vis liudys, kad gyveno lietuviai, buvo susirišę į draugystes, suprato abelną reikalą ir įsteigė pirmutinę Tautišką abelną, pavargėliams instituciją. Skaitys tą užrašą eilės busiančių lietuvių gentkarėjų ir gėrėsis iš savo prosenių garbingo palikimo. Todėl pasistengkim, mieli tautiečiai ir tautietės, padaryti darbą, iš kurio Lietuvių istorija gėrėsis.

Esam pilni vilties, kad tą mūsų atsišaukimą guodotinos draugystės apsvartys ir parems, todėl pasiliekam laukdami jų, mieli broliai ir seseris, ateinant į talką.

„Susivienijimo Lietuvių Amerikoje“

Centrališkas Komitetas.

Lietuviu tauta

senoveje ir sziaudien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

TOMAS ANTRAS.

(Tęsa.)

žemė tapo prigludinta prie Lenkų karalystės ir kad turėtų būti į Lenkiją įkunyta, jeigu didis kunigaikštis numirtų, ir kad niekadus nuo Lenkijos neturėtų atsiskirti. Lietuvos ponai ir Rusai paisėjo, kad jie visuomet esą buvę valnais ponais, kad jie didį kunigaikštį laiko už savo viešpatį, ir jeigu tas numirtų, jie sau kitą išsirinktų ir tąjį laikys už savo viešpatį, kad žemė niekadus prie Lenkų neprigulėjo, kad jie prie savos valnybės pasiliks ir nuo jos niekadus neatsisakys. To dalyko dėlei abidvi pusi buvo labai įtuzusios. Lietuviai ir teip per ilgai tylėję buvo ant visko, ką Jagėla jiems antmetė, ir todėl dabar gera proga pasipynė išreikšti savo prigimtas tiesas, savo savistovumą. Pats Vytautas matomai iki tam laikui nesirūpinęs buvo apie Lietuvos savistovumą ir neprigulėjimą nuo Lenkijos, nes dar 1 d. balandžio 1428 m. savo žmonai Julijonai užrašydamas tulus lobius Novgorodko ir Trakų pavietuose, tai gi Lietuvoje, štai ką jis įrašė į dokumentą: „kad Julijona niekadus neturi atsisakyti nuo paklusnumo šviesiausiam Lenkijos karaliui, kurs tuom laik viešpataus, ir karunai Lenkijos, bet turi jų viernai klausyti, toliaus kad, jai numirus, vis tie lobiai ir tėvonija turi be skriaudos atgal tekti Lenkijos karunai ir tajai prigulėti“. Todėl aišku yra, kad galop savo gyvatos Vytautas, rasi verčiamas Lietuvos didikų, pradėjo bodėtis uniija su Lenkais, kuri iš dalies jo paties darbu buvo. Nuo to laiko, kaip Jagėla pasiuntė aną nelemtą gromatą Sigismuntui, nesutikimas tarp abiejų pusių ėjo didyn, Vytautas savose gromatose kas kart latiaus unksčia ant Jagėlos, o maloningumą išpila ant karaliaus Sigismunto ir ant vokiečių zokono. Jis pasirijo karunuodintiesi, „ar tai kam nors patiks ar ne“. Jo pavaldiniai dabar turėjo jam sudėti naują priekią ir sudrutinti Lietuvos parubezines pylis ir gyniavas. Ne daug reikėjo, kad, Hussitams užklupus ant Čenstochovo klioštoriaus, abiejų žemių armijos būtų suirėmusios. Jagėla dabar mėgino įpykintą bendrą numalšinti, jis melavo, buk ne jam liepiant pa-kancleris surašęs įzeidziantį raštą, jis Vytautui siulė savą karuną arba derybaudamas su Hussitais ir vokiečių zokonu tikėjosi Vytautą suarzinę su jo draugais ar net jį įbaidyęs. Veltui popiezius, Lenkų papirktas, mėgino Vytautą suminkštinti. Bet Vytautas nepasidavė. Laikas karunavajimo tapo paskirtas pirma ant 8, galiaus ant 29 d. rugsėjo 1430 m. Ant tos iškilmės pakvietė Vytautas, apart Mozurijos kunigaikščių ir hochmeisterio, didį Moskvos kunigaikštį, kniazius Tverių, Riazaniaus, Odojevo ir daug kitų smulkesnių rusiškų kunigaikščių, Moldavijos vaivada; teip gi atkako paslai Torių, ciesoriaus Konstantinopoliško ir metropolitais Photius, kuri Vytautas buvo andai iš urėdo išmėtęs. Navatna, kad Vytautas, neziurint į arzaliavimus, nesiliauja susirašinėjęs su karaliumi ir Lenkais; matomai atskyrimas Lietuvos nuo Lenkijos galų gale jam nerupėjo. Juk kada naujos suderybos tarp Lenkų ir zokono turėjo įvykti, jis labai prašė hochmeisterio, idant jo paties ir jo didikų pečvietė butinai ten pridėta taptų,

lyg kad jis skaitė savę dar už sąnarį vienos viešpatystės!

Rods kiteip manė tie, kurie jam siulė karunavojimąsi. Prisiartinant laikui karunavojimosi, Lenkai apstojo savo vakarinį rubezių ir ketino su ginklais neperleisti karunavojimo paslus. Vytautas pats ėmė abejoti apie įstatymiškumą karunacijos, įvyksiančios iš rankų romiško karaliaus, kurs pat-ai nebuvo karunuotu ciesoriumi, ir be bažnytinio patėpliojimo, kuri popiezius buvo užgynęs. Idant tokias mintis iš Vytauto galvos išvaikyti, Sigismuntas dar prieš iškilmingąją karunavojimo pasiuntinystę pasiuntė mokytą Viennos profesorių Baptistą Čigalą. Šitą tad profesorių su jo draugkeleiviu Sig. Roth sugavo ant rubežiaus betykantis Jonas Čarnkovskis, sumušė, ir kas svarbiausia, atėmė popieras, kokias su savimi vežėsi. Tad jau vyriausioji delegacija nebeturėjo drąsos eiti per lenkiškąjį rubezių. Tarp popierų, atimtų nuo Čigalos, Lenkams pateko du svarbiu dokumentu: raštas karunavojimo ir instrukcija dėl paslų karunavojimui. Projekte karunavojimosi rašto Sigismuntas sako, kad jis pakeliąs ne tik tai patį Vytautą, bet teip gi jo įpėdinius ir tėvonius į „amžinus“ karalius, šalį ir kunigaikštystę Lietuvos visame didume — į karalystę, ir podraug jis nutaria, kad kaip Vytautas iki šiam laik yra buvęs valnu kunigaikščiu, tegul jis teip gi ateitėje, bekaraliaudamas, ir teip pat jo įpėdiniai, esti valnais karaliais, nė jo, nė šventos ciesorystės, nė keno kito vasalais. Tai gi ėion aiškus yra suardymas lietuviškai lenkiškosios unijos. Instrukcijoje paslams Sigismuntas įsako, kad apkarunavoje Vytautą ir jo žmoną, vardan romiško karaliaus, Vengrijos ir Čechijos, jie pasiulytų amžiną sądorą tarp naujos karalystės Lietuvos, ir Prusijos, Vidžiamio, ciesorystės, karalysčių Vengrijos ir Čechijos, kur, jeigu krikščionis, susiedaujantis su vienu iš sądorininkų, kėsintųsi vieną iš jų užpulti arba neteisiai spausti, tad jie visi ir jų ainiai, vienas kito ne tik neturėtų apleisti, bet vienas kitam su bendromis spēkomis turi trakti į talką ir, kaip tris karalystės — romiškoji, vengriškoji ir čechiškoji yra sujungtos ypatoje Sigismunto, teip jie visi turėtų savą susivienijimą. Toks plianus zinoma permaiuo visą konsteliaciją rytų, ir kaip instrukcijoje pasakyta, turėjo suvienyti visas šalis tarp Baltiškųjų jurių, Juodųjų marių ir Tarpžeminės marės į amžiną susivienijimą. Tad Lenkų karalystę, apspista neprietelių iš visų pusių, buvo lyg žveris patekęs į spąstus, ir būtų jau anuomet išdalinta tapusi tarp susiedų, jeigu tasai plianus būtų įvykęs.

Bet Sigismuntas abejojo, ar Vytautas priims tokį projektą ar ne, ir todėl jis instrukcijoje paslams įteikė įsakymą, kad jie turi daryti, jeigu Vytautas nepristotų ant jo. Ir iš tiesų galime abejoti, ar Vytautas, nukaršęs senelis, būtų norėjęs pradėti naują, audrų pilną gyvenimą, ypatingai kad priėmimas projektų Sigismunto būtų pagaminęs didelę karę rytuose. Nėgana to. Pats projekto patekimas į Lenkų rankas buvo priežastami susitaikymo Vytauto su Jagėla. Aplink 1 d. rugpjūtis 1430 m. tapęs buvo Čigala perimtas su projektu; jau 16 d. rugpjūtis lankėsi pas Vytautą nūmylėtinis Jagėlos, Andržeiko, vardan karaliaus nuožemiai prašydamas, tegul Vytautas tuomi tarpu atideda karunavojimąsi ir tegul pirmą susitinka ypatiška su karaliumi: karalius noris jam savą karuną pavesti ir globą ant savų vaikų. Tai buvo pradžia derybų,

(Toliaus bus).

Varsavoj yra susitvėrę komitetas, vad. „Komitet Sienkewiczowski“, kurs renka au kas šelpimui bedarbių badaujančiųjų. Komitetas susideda iš žymių piliečių ir rodos ištikimų; vienok jį neseniai visą areštavo ir tai sako užskundus vienam iš jų pačių. Gal dėlto dabar Sienkewicz, garsus rašytojas, nenor né caro dumon eiti... Reikalauja Varšavoje seimo.

Susirinkimai.

Scranton, Pa., ateinantį nedėdienį 7 val. vakare salėje Auditorium bus didelis viešas susirinkimas, dėlėi Darbininkų Sventės. Bus apkalbėta revoliucija Lietuvoje streikai Amerikoje. Bus ir deklamacijos. Susirinkit kuodaugiausia!

Komitetas.

Parduodu kriaučiškus irankius.

Ant pardavimo kriaučiaus rakinai, gera vieta lietuvių apgyventa, darbas gerai eina, 3 kriaučiai dirba. Priežastis pardavimo dėlėi nesveikatos išvažuoju į seną kontrę, parduodu pigiai už šimtą dolerių.

G. Stevens
607 N. Main st.
Montello, Mass.

Nor pasakyt telsybę.

Ponas Liudvikas Minarek, pirklys iš Curtis Bay, rašo mums savo laiške: „Mano šeimyna tankiai klinčio mane, kad rašyčiau tamistoms, ir dabar kreipiuosi, paduodamas tikrus faktus apie save, per 3 metus buvau ligustas, išblyškęs, silpnas - vienu žodžiu, niekad nebuvau kaip reik turėjau eit į ligonbutį. Mano sveikata nepasigerino ir ant galo pradėjau vartoti Trinerio Amerikonišką eliksyrą Kvetausius Vyno ir stebėtinai greitai pasveikau, ir dabar, sakau, tas vaistas neišeis iš mano namų ir visiems pažįstamiems rodiju jį vartoti, kad nori but sveiki ir stiprūs“. Tai tiesa. Joki vaistai tokių pasekmių nepadarys. Duoda naują spėką gromuliavimo organams, reguliarišką veikimą ir spėką visam kunui. Kiekviena šeimyna turi jį

vartot, jei jaučia stoka, apetito, nuvargimą, nerviškumą ir išblyškimą. Gaunamas visose aptiekoje arba pas pabrėką, Joseph Triner, 799 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Nerviszki Vyrai.

Vyrams reikalaujantiems pagalbos priešinėli kopija garsaus recepto dykal. Ne C. O. D. ne apgavingus vaistus, tikrai recepta. Perskaitykite šia pasarga ATSAUGIAI.

Ši pasarga yra vyrams sugriantoms nervizkos sistemoms, kurie per savo jaunystes klaidas ja papilde. Klausykite mano patarimo. Sustokite bande patentuotus apgavingus vaistus, elektrizkus diržus, „specialistus“ ir kitus netikusius be vertes gydymus. Nuo diržu nepagysite o nuolat vartodami vaistus sunaikysite pitvo žlebciojima, užnuodinsite visa sistema ir padarysite savo liga neįvegiama.

Daug metu aez kentejau savo jaunystes klaidas, nervizkuma, naktinius tekejimus, stoka vyriškumo, silpna atminty, stoka ambicijos, neramuma, gedinguma, stremu skandėjima, vėlatiny nuallpima ir tt. kaip palkzasė pirkau ir vartojan visokias patentuotas gydotes ir viska ka tik lez girde. Ant galo buvau priverstas važiuoti in Europa pagalbos žieezkot pas garsu daktara, kurs mane ir lezgyde.

To daktaro recepta, pagal kuri man vaistai buvo užrašyti, aez ir dabar turju pas save. Kaip tai sunku yra pagyti nuo tū ligu aez žinau lez patyrimo, todėl aez noriu ir kitus pagalbeti. Kas man apraszys savo liga, aez jam paslunsiu užpe czetytame laiszke to recepto kopija su patarimais dykal. Aez jau gavau szimtis laiszku lez visn szics szalles kraezty nuo vyro, kurie raszo kad imdami vaistus pagal szy recepta visieszkal pagtjo, teip kaip ir az.

Recepta užrašyti stiprus bet nevodingi vaistai ir recepta teip parasztyas kad vaistus gal ma gauti kiekvienoje geroje aptiekoje už mažus pinigus. Gave recepta, jei nenoresite patys eiti in aptieka užsteliuot vaistus, tai paraszkykite man, o aez jums juos czia Chi-agoje pasirupinsiu ir pristunsiu. Aez nesunczu C. O. D. kad iszvilotti nuo jus pinigus, arba par juoti jums vaistus, kurin jus nenorite. Jeigu patemykite mane kame nors netelingu, galite tai pagarsyti szitame parzliame laikrasztyje.

Ši pasarga gal nebus daugiau garsinama, tai gi raszykite man szitandien, o gausite to recepto kopija ir reikalingus patarimus dykal tuoju. Szj pasulijima aez galin atikti be jokiu jums kasztu.

Adresuokite:
C. Bentson, P. B. Box 655, Chicago, Ill.

Lietuviškas advokatas,

Tamas Butkevychius iš Nanticoke, Pa. pabaigęs universitetą atidarė ofisus šiose vietose: 43 Coal Exchange Wilkes-Barre, Pa. ir 3 Keyston Bldg Nanticoke, Pa. Lietuviai kurie turėsit kokį reikalą kreipkitės pa savo tautieji Tamą Butkevychių.

Dr. J. Szliupas,

328 Federal str. Philadelphia, Pa.
(47-50-A Keystone Telephone)

Lietuviu užeiga.

Geriausė užeiga dėl lietuvių isz visos apielinkės. Prilaikau visokius gėrymus, kaip tai: Alų, Arielką, Likierą, Vyną ir geriausius Cigarus.

Mėsinvčia

Užlaiko kasdien šviežią mėsą, kiaulieną, veršieną, jautieną, avinčieną, kumpiai švieži rukyti, dešrų visokių galima gauti dideliu pasirinkime.

visi pas A. Adžganckas

204 Main st. PLYMOUTH, PA.

Popierei dėl rašymo.

Popierei dėl rašymo laiškų naujai išrastis 35 gatunkai su visokiais pasveikinimais ir su tam pritinkančioms dainelėms, su žvilgančiom kvietkoms ir su visokiais paveikslėliu, vienu žodžiu gražus popieris. Parsiduoda 12 popierių su konvertais nž 25c. 5 tuzinai už \$100. Stornikam ir agentam duodam gerą uždarbį. Pinigus mažiaus dolerio galima prisiust markėmis, iš Kenados markem nepriimam. Adresas:

C. INTAVICZ,

103 W Division str. Chicago, Ill.

Jon Wasczila,

Pasiuva puikiai drabuzius ant visokių madų, kaip vyrams teip ir moterims siutus.

Reikale meldžiame tautiečių atsilankyti ir persitikrinti iš mūsų darbo gerumo.

Jonas Vasczila

E. 14 st. and Walnut st.

BERWICK, PA.

Gramatika

ANGLIŠKOS KALBOS su ištarimu kiekvieno žodžio ietuviškai—sekančiai book (buk), knyga, ice (ais), ledas ir t. t.

Knyga apdaryta, 174 puslapiai su prisiuntimu \$1.25.

Pinigus geriausia yra prisiusti per „Postal Money Order“, ant adreso:

P. MIKOLAINIS,

P. O. Box 15, Station, D.,

New York City.

J. B DAINIS,

58 Public Square, Wilkes-Barre, Pa.

Pirmas lietuviškas-lenkiškas hotelis viduryje miesto (priešais sudą). Kas ateis su kokiais reikalais į miestą, ar tai rodos gavimo arba su skundais

sudą, nepamirkište lietuviszko

HOTELIO DAINIAUS

Laikau visokius gėrymus ir užkandžius kadien. Teipos gi ant viršaus

yra ŠALĖ dėl susirinkimų.

Naujas Telephonas No. 8208.

Jonas Dzedolikas

LIETUVISKAS GRABORIUS.

Karietos ant veseilių, laidotuvių ir krikštynų

Vežimai perkraustymui ir t. t.

Laikau HOTELI,

visokių gėrymų, kaip tai: visokios artelke, vy no, skanaus alaus, porterio ir kvependų cigarų.

455 Main st. KINGSTON, PA.

Farmos ir darbai!

New Yorko Steite lietuviška kolonija da turi jie kelias dešimtis farmų ant pardavimo, nekurių prekių čia įdedam: 40 akrų farma už \$800, 99 akrų farma už \$1000, 199 akrų farma už \$1650, 133 akrų farma už \$1700 ir kitos visos farmos su trioboms reikalingoms ukinjystei, parsiduoda ant lengvų išmokesčių, dėl artesnių žinių rašykite pas čionykščius lietuvius farmerius įdedami už 2c. marķę dėl atsakymo.

GEO. KLEEK & CO.

Poolville, N. Y.

Whiskey

Wines

Morris Forst & Co.

Cor. Second Ave. & Smithfield str.

Pittsburg Pa.

Mes esame žinomi po visas šalis, kaipo pardavėjai geriausios degtinės su prekia kaip kitur.

Mes apmokame kaštus prisiuntimo perkant nuo \$5.0 aukščiau, in rytus iki New York, ir vakarus iki Chicago. Tolesniem pirkėjam atleidžiame 10% ant perkamo sumos apsimokant patiems expresą ar freitą.

Kada reikalauosite, siuskite kartu registruotoje gręmatoje pinigus ar „Money Order“ ant varlo Morris Forst & Co., Cor. Second Ave. & Smithfield str. Pittsburg, Pa.

Reikalaukite kvita prekių. Visose kalbose.

Morris Forst & Co.

Cor. Second Ave. & Smithfield st.

PITTSBURG, PA.

Slavits

Torkoly